

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเชิงสำรวจมุ่งศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา สาขาที่จบการศึกษา ประสบการณ์ ในการสอน ช่วงชั้นการสอน และระดับการจัดการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ค้นคว้า ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนเอกชน อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี จำนวน 248 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ช่วงชั้นที่สอนเป็นเกณฑ์ เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 51 ข้อ เมื่อนำไปทดสอบความเที่ยงตรงแล้วได้ทดลองใช้กับครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโรงเรียนเอกชน ในสังกัดเมืองพัทยา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 36 คน ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม ก่อนการจัดการเรียนการสอน ระหว่าง .38 - .86 และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .98 ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามหลังการจัดการเรียนการสอน ระหว่าง .57 - .84 และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .98

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ซึ่งได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์คืน จำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละร้อย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบในการศึกษาค้นคว้าและทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถี่ ร้อยละ การทดสอบค่าที (t - Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way ANOVA) แล้วแปลผลนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการสอน ได้แก่ การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลและการประเมินผลของครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ก่อนการใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมาก

2. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการใช้สื่อการสอนเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ การวัดผลและการประเมินผล การจัดการเรียนการสอน และการเตรียมการสอน

3. การเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม เพศ ช่วงชั้นการสอน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

4. การเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตามสาขาที่จบการศึกษาและระดับการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

5. ครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับความสามารถของครูผู้สอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยพบว่า ประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย มีดังนี้

1. พฤติกรรมการสอน ได้แก่ การเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลและการประเมินผลของครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ก่อนการใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีมาแต่เดิม กับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้นมิมีปรัชญา และแนวทางในการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน ซึ่งการจัดการศึกษาในรูปแบบเดิมก่อนที่จะมีการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 นั้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และเป็นคนเก่ง ดังนั้น

แนวทางการจัดการเรียนการสอนที่ครูยึดเป็นรูปแบบในการปฏิบัติจึงไม่เอื้อต่อการปรับเปลี่ยนมาเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น จึงทำให้ครูยังยึดติดการจัดการเรียนการสอนแบบเดิมเพราะปฏิบัติมานานจนเป็นความเคยชิน รวมทั้งครูอาจจะยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงทำให้ครูไม่มั่นใจในเทคนิค ทักษะ และวิธีสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งครูส่วนใหญ่อาจจะยังรู้สึกว่าการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้ผู้เรียนเรียนได้ช้า ไม่ทันใจ ไม่เหมาะกับการสอนกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญา หรือผลการเรียนต่ำ เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ครูไม่เชื่อว่าจะเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัฒนาพร กระจ่าง (2541, หน้า 83) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไม่ใช่สิ่งที่จะกระทำได้ง่ายได้โดยง่าย ในช่วงระยะเวลาอันสั้น การปฏิบัติในห้องเรียนมักจะมีปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนได้เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าครูผู้สอนไม่ตระหนักและรู้เท่าทันปัญหา แล้วพยายามแก้ไขปัญหาย่างทันการณ์ก็อาจจะทำให้เกิดความท้อแท้ เหนื่อยหน่าย และหมดกำลังใจในที่สุดด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ก่อนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูมีสภาพพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปานทิพย์ จันทโชติ (2545) ที่ได้ศึกษาการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กรณีศึกษาโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ สังกัดเทศบาลเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี พบว่าพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูอยู่ในระดับปานกลาง

2. พฤติกรรมการสอนของครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี หลังการใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งมุ่งปรับเปลี่ยนระบบการศึกษาให้สนองตอบความต้องการของประเทศและสังคม โดยกำหนดความมุ่งหมายและหลักการเน้นย้ำว่า การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม โดยมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ สถานศึกษาทุกแห่งยังจัดให้มีการอบรมสัมมนา ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตลอดจนการศึกษาดูงานโรงเรียนดีเด่น หรือโรงเรียนแกนนำ ทั้งในสังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดอื่น เพื่อที่ครูจะได้นำความรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ดังที่ สุรพล นิธิไกรพนธ์ และคณะ (2545, หน้า 5) ได้กล่าวว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนทุก ๆ ด้าน ซึ่งจะส่งผลต่อความสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์

เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้อาจเป็นเพราะว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการจัดระบบครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาขึ้นใหม่ เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยบัญญัติไว้ในหมวด 7 ซึ่งเป็นการปฏิรูประบบครูทั้งระบบอย่างเป็นกระบวนการ ตั้งแต่การผลิตครู การควบคุมคุณภาพ มาตรฐาน และจรรยาบรรณ การพัฒนาและส่งเสริม และการบริหารงานบุคคล ดังนั้น ครูจึงต้องพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ สรุพล นิธิไกรพนธ์ และคณะ (2542, หน้า 26) ที่ได้กล่าวว่า ครูเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ทั้งที่เป็นเนื้อหาสาระ และทักษะคติให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น การแสวงหาความรู้ เทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ๆ ตลอดจนการพัฒนาการเรียนการสอนที่ทันสมัยสอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูทุกคน

3. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครู โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนในทุกด้านจากระดับปานกลาง มาเป็นระดับมาก โดยปรับเปลี่ยนมากที่สุดคือ ด้านการใช้สื่อการสอน รองลงมาคือ การวัดผลและ ประเมินผล การจัดการเรียนการสอนและการเตรียมการสอน เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากนโยบาย ด้านการจัดการศึกษา ของโรงเรียนที่ต้องการให้เกิดความสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาที่ทำให้ ครูเกิดความมั่นใจในวิธีสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ แนวการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นหัวใจของ การปฏิรูปการศึกษา ในหมวด 4 มาตรา 22 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียน ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการ จัดการศึกษาต้องส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ รวมทั้ง การจัดกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 24 ให้จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน มุ่งเน้นการสอนที่เป็นการฝึกทักษะกระบวนการ คิด การจัดการ การเผชิญกับสถานการณ์จริง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็น ดังนั้น ครูจึงปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอนได้สอดคล้องกับหลักการปฏิบัติดังกล่าว และ เปลี่ยนบทบาทจากผู้บอกความรู้มาเป็น ผู้อำนวยความสะดวก และเป็นแหล่งความรู้เพื่อที่จะได้ค้น พบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ กรมวิชาการ (2544, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ครูมีบทบาทปลูกเร้าและเสริมแรงศิษย์ในทุกกิจกรรมให้ค้นพบคำตอบและแก้ปัญหาด้วยตนเอง รวมทั้งจัดกิจกรรมปลูกฝังคุณธรรม วินัย รับผิดชอบในการทำงาน ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกการประเมิน ปรึษาปรุ้งตนเอง ยอมรับผู้อื่น สร้างจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองและเป็นพลโลก นอกจากนี้ โดยที่นโยบายการปฏิรูปการศึกษากำหนดให้โรงเรียนดำเนินการปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 35) ดังนั้น โรงเรียนเอกชนซึ่งมี

หน้าที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงต้องพยายามหาแนวทางพัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้า และความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้ ดังนั้น ครูจึงได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะในการสอน โดยได้เข้ารับการอบรมสัมมนาและร่วมประชุมปฏิบัติการตามโครงการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาที่หน่วยงานได้จัดขึ้น รวมทั้งการศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากเอกสาร และคู่มือต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดหาไว้บริการ นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่าครูโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญต่ออาชีพครูค่อนข้างมาก จึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องสนใจใฝ่รู้และมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่การงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ วิจิตร ศรีสอาน (2526, หน้า 24) ที่กล่าวว่า ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนจึงจำเป็นต้องได้รับการศึกษาอบรมให้เป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่จะสอนอย่างลึกซึ้งรู้ทั้งหลักการและวิธีสอน และโดยที่ในปัจจุบันถือว่าวิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง พระราชบัญญัติการศึกษา พุทธศักราช 2542 จึงได้กำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพครู และให้ผู้ประกอบอาชีพครูต้องผ่านระบบการประเมินตามตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ดังนั้น ครูจึงต้องพยายามพัฒนาตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ผ่านเกณฑ์การประเมินตามมาตรฐานวิชาชีพ ดังนั้น จึงทำให้ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากทุกด้าน

3.1 ด้านการใช้สื่อการสอน ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นอันดับแรก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า สื่อเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียน ที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้นและสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกันและเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน และยังช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในระหว่าง ผู้เรียนด้วยกันเองและกับ ผู้สอนด้วย ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น สื่อช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษาค้นคว้ารายบุคคล การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้บรรยากาศในการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุข สนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการเสริมความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจใช้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอ ในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

น่าสนใจยิ่งขึ้น (กิดานันท์ มลิทอง, 2543, หน้า 98) และอาจเป็นเพราะปัจจุบันเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ IT ครุจึงตระหนักถึงความสำคัญของการสอนที่เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ ดังแนวคิดของสุกรี รอดโพธิ์ทอง ที่กล่าวไว้ในหนังสือนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา (2545, หน้า 1 – 2) ว่า “ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศ It หรือ Information Technology ช่วยให้การติดต่อสื่อสารทั่วทุกมุมโลกสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้ถูกถ่ายทอดผ่าน Internet การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการติดต่อสื่อสารดังกล่าวส่งผลต่อองค์กรธุรกิจทุกประเภทส่งผลต่อการจัดการและการวางแผนโครงสร้างการศึกษาในปัจจุบันและปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นตัวผู้สอน” และเมื่อศึกษารายข้อพบว่า ครูมีพฤติกรรมด้านการใช้สื่อสามอันดับแรกคือ ใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อฝึกให้ผู้เรียนรู้จักนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ใช้สื่อการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับเกณฑ์การวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง

3.2 ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นอันดับสอง และมีพฤติกรรมหลังการสอนในสามอันดับแรก คือ จัดทำรายงานการประเมินผู้เรียนให้ผู้ปกครองได้รับทราบการวัดผลและประเมินผลมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับสภาพจริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเห็นว่าการวัดผลประเมินผลเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะสามารถบ่งชี้ได้ว่าการเรียนการสอนนั้นบรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้พัฒนาได้ตามคาดหวังมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2543, หน้า 40) ให้แนวคิดไว้ว่า การวัดและประเมินผลในระบบการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ การสะท้อนศักยภาพ และตัวตนที่แท้จริงของเด็กทุกด้าน ตลอดจนจุดเด่นจุดด้อยของเด็ก คำนึงถึงพัฒนาการที่ต่อเนื่องของผู้เรียน มีขั้นตอน มีระบบ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน ซึ่งวิธีการวัดและประเมินผลที่ยอมรับกันว่าสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การประเมินตามสภาพจริง เพราะเป็นวิธีที่สามารถค้นหาความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่แท้จริงของผู้เรียน และยังเป็นข้อมูลสำคัญที่สามารถนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจผลการเรียนของผู้เรียนได้ เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุวิทย์ มูลคำ (2541, หน้า 15) กล่าวว่า การประเมินจากสภาพจริง ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสถานการณ์ที่เป็นชีวิตจริง เป็นการประเมินที่เน้นการประเมินภาคปฏิบัติ สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ครูมีพฤติกรรมหลังการสอนด้านการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากในรายการดังกล่าว และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการวัดผลและประเมินผลจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมาก

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นอันดับสาม และปรับเปลี่ยนจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมากในสามอันดับแรก คือสังเกต บันทึกพฤติกรรม และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งเหตุการณ์ที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดขึ้น ขณะทำกิจกรรม บันทึกปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น และให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงานการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ข้อมูล เนื้อหาความรู้ เพิ่มเติมแก่ผู้เรียนตามความเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูตระหนักในบทบาทของผู้เรียนที่มีความสำคัญ อย่างเด่นชัดมากขึ้น ทำให้ครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากเดิมในบทบาทของผู้สำคัญที่สุดในฐานะ ผู้บอกเล่าความรู้ทั้งหมดแก่ผู้เรียนมาเป็นผู้สนับสนุนจัดสิ่งแวดล้อมที่จะเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มากที่สุดโดยพิจารณาตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน สอดคล้องกับที่อำนาจ บุญมาทิต (2533, หน้า 30) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพนั้นต้องเป็นการเรียนที่สอดคล้องกับ ความสนใจของผู้เรียนจึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และเต็มใจร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน ค้นหาความรู้ด้วยตนเอง จนกระทั่งสามารถสรุปเป็นความรู้นำไปใช้ได้ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนจากระดับปานกลางมาเป็นระดับมาก

3.4 ด้านการเตรียมการสอน ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในสามอันดับแรก คือ แผนการสอนกำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน ครูกับผู้เรียนร่วมกันกำหนด กิจกรรมในแผนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และครูกับผู้เรียนร่วมกันกำหนดวิธีการประเมินผล ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูเข้าใจในบทบาทด้านการเตรียมการสอน ที่ครูจะต้องเตรียมทั้งเนื้อหาและวิธีการสอน โดยให้ผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาค้นคว้าได้ตามต้องการ และร่วมกันวางแผนจัดกระบวนการเรียนรู้ให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันอย่างมีความหมาย และ สอดคล้องกับชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี (2543, หน้า 67) ที่กล่าวถึงบทบาทของครูในการเตรียมการสอนไว้ว่า ครูต้องมีการเตรียมตนเองให้มีความพร้อมในการบริการด้านความรู้ การเตรียมแหล่งข้อมูลที่เป็น เนื้อหาสาระสำหรับผู้เรียนที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า ฝึกปฏิบัติ หรือค้นพบคำตอบด้วยตนเอง และการจัดทำแผนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับ วัยของผู้เรียน ตลอดจนเตรียมปรับเปลี่ยนบทบาทของครูไปตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้น ดังนั้น จึงทำให้ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในด้านการเตรียมการสอน ดังกล่าว

4. การเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม เพศ ช่วงชั้นการสอน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ใน การสอน แตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา และระดับการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม เพศ แตกต่างกัน โดยครูเพศชายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแตกต่างจากเพศหญิง โดยเพศชายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนด้านการวัดผลและประเมินผลเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการใช้สื่อการสอน , การเตรียมการสอน และอันดับสุดท้ายที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ส่วนเพศหญิงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนด้านการใช้สื่อการสอนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการวัดและการประเมินผล, การจัดการเรียนการสอน และอันดับสุดท้ายที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมน้อยที่สุด คือ ด้านการเตรียมการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศเป็นตัวกำหนดความแตกต่าง แตกต่างด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ดังที่ กันยา สุวรรณแสง (2539, หน้า 22) ได้กล่าวว่า เพศทำให้เกิดความแตกต่างของบุคลิกภาพ ธรรมชาติและสังคมกำหนดให้หญิงและชายมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะมีความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ และสัญญาณต่าง ๆ ที่ไม่ต้องใช้คำพูดได้ดี จึงทำให้เพศหญิงมีความสามารถในด้านภาษา มากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่า โดยธรรมชาติของเพศชาย จะมีความพร้อมต่อการรับการเปลี่ยนแปลงและมีการตัดสินใจได้รวดเร็วกว่าเพศหญิง ดังนั้นจึงทำให้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนระหว่างเพศชายและเพศหญิงแตกต่างกัน โดยที่เพศชายมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงกว่าเพศหญิง

4.2 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตามช่วงชั้นการสอน แตกต่างกันโดยครูที่สอนในช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6) มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่สอนช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ช่วงชั้นการสอนทั้ง 2 ระดับ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสภาพของผู้เรียนโดยตรง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนแต่ละช่วงชั้นมีสภาพของพื้นฐานความรู้ ลักษณะนิสัย พฤติกรรม รวมทั้งปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบอื่น ๆ โดยทั่วไปแตกต่างกัน ดังนั้น จึงย่อมจะส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู และทำให้ครูที่สอนในช่วงชั้นต่างกันมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนที่แตกต่างกันด้วย

4.3 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม อายุ แตกต่างกันโดยครูที่อายุ 36 – 40 ปี มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับสูงกว่าครูกลุ่มอื่น ๆ และครูที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนครูที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนน้อยที่สุด คือ ครูกลุ่มที่มีอายุ 46 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโดยสภาพความเป็นจริงนั้นส่วนใหญ่บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีการคิด การตัดสินใจ และการปฏิบัติที่ต่างกัน นอกจากนี้ ครูในกลุ่มที่มีอายุมากอาจจะมีประสบการณ์กับวิธีการสอนแบบเดิมจึงยากแก่การปรับเปลี่ยนมาสู่การสอนในรูปแบบใหม่ ในขณะที่ครูกลุ่มอายุน้อยอยู่ในช่วงที่พร้อมต่อการรับรู้

สิ่งใหม่ ๆ และพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงได้มากกว่า ดังที่ มาลี จูฮา (2542, หน้า 148) กล่าวว่า บุคคลที่อายุน้อยจะมีความพร้อม และ ง่ายต่อการตอบสนองสิ่งเร้า สามารถรับสิ่งใหม่ ๆ มาปฏิบัติ สามารถปรับแนวคิด ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้โดยง่าย ส่วนครูกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมน้อยกว่าครูกลุ่มอายุอื่น ๆ นั้น อาจเป็นเพราะว่าครูกลุ่มนี้เป็นกลุ่มครูที่จบการศึกษามาในระยะที่มีการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาแล้ว จึงมีพฤติกรรม การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาตั้งแต่เริ่มเข้าปฏิบัติหน้าที่ ดังนั้นจึงส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนน้อย ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ครูที่มีอายุต่างกัน จึงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอนที่แตกต่างกัน

4.4 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตามวุฒิการศึกษา แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ และมีแนวคิด แนวปฏิบัติที่แตกต่างกัน ซึ่งย่อมจะส่งผลต่อพฤติกรรม ดังนั้นจึงทำให้ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน โดยครูที่มีวุฒิปริญญาตรีมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับสูงกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาอื่น ๆ รองลงมา คือครูที่มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนครูที่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนน้อยที่สุดคือครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิญา เหมระ (2544, หน้า 75) ที่ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของครูธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม ประสบการณ์ในการสอน แตกต่างกันโดยครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 11 – 15 ปี มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการสอนกลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ประสบการณ์ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังที่ ธวัช วันชชาติ (2544) ศึกษาเรื่องงานวิจัยพบว่า ประสบการณ์ของครูผู้สอนมีผลต่อพฤติกรรมการสอน ซึ่งปัญหาของครูส่วนใหญ่ คือ การขาดความเข้าใจ และขาดประสบการณ์เกี่ยวกับทักษะกระบวนการ จึงมีความลังเลใจที่จะให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้วยเหตุนี้ ประสบการณ์ในการสอนจึงเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ กันยา สุวรรณแสง (2536, หน้า 814) ที่เชื่อว่าประสบการณ์เป็นเครื่องมือที่ทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจ และในเวลาเดียวกันผลจากการเรียนรู้ก็ทำให้บุคคลมีทักษะและเจตคติ ประสบการณ์จึงส่งผลให้บุคคลมีความต่างกัน เช่นเดียวกับที่ ประยูร ผ่องอำไพ (2544) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของครูการศึกษานอกโรงเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร ของครูที่

ประสบการณ์ต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกันมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

4.6 การเปรียบเทียบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา และระดับการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นมีปัจจัยด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2539) ที่พบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนทุกสังกัดมีความผูกพันกับอาชีพค่อนข้างสูง ส่งผลต่อความตั้งใจและความทุ่มเทในการปฏิบัติงานในระดับมากด้วย สอดคล้องกับผลงานวิจัยของอรทัย ฤณะสารพันธ์ (2541, หน้า 131) พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยรวม มีความทุ่มเทในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก รวมถึง กรีน และเอสเซลไฮน์ (Green & Essllystyn, 1972, pp. 31 - 41) ที่ศึกษาพบว่า เมื่อบุคคลมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานก็จะเกิดความตั้งใจในการปฏิบัติงานและเต็มใจที่จะอุทิศเวลา แรงกาย พลังความคิดของตนเองเพื่อสนองความต้องการของหน่วยงาน อีกทั้งยังอาจเนื่องมาจาก สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 3) มีนโยบายและจุดเน้นการดำเนินงานปีงบประมาณ 2544 ในการพัฒนาบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภท ให้มีคุณภาพตามมาตรฐานตำแหน่ง ในรูปแบบที่หลากหลายความสนใจของผู้เข้ารับการพัฒนา โดยส่งเสริมให้สามารถกำหนดแนวทางในการพัฒนาตนเอง ได้เน้นวิธีการพัฒนาควบคู่การปฏิบัติงาน รวมถึงความภาคภูมิใจในอาชีพ

5. ครูโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ส่วนใหญ่ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมกับความสามารถของครูผู้สอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การมีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นเรียนในปริมาณมากทำให้ครูไม่สามารถควบคุม ดูแล ได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะชั้นเรียนระดับประถมศึกษาที่ครูต้อง ดูแล เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ดังนั้น หากชั้นเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไปศักยภาพในการดูแลและการจัดการเรียนการสอนของครูก็ย่อมจะทำให้ครูหมดกำลังใจ เหนื่อยหน่าย และท้อแท้ในที่สุด และในทางตรงกันข้าม หากจำนวนนักเรียนมีความพอเหมาะก็ย่อมจะทำให้ครูไม่รู้สึกว่าเป็นภาระงานที่หนักเกินไป และทำให้ครูสามารถพัฒนาตนเองและเกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในระดับที่สูงกว่าเดิมได้มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สภาพก่อนการใช้วิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญครูมีพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และหลังการใช้วิธีสอนครูมีสภาพพฤติกรรมการสอนอยู่ในระดับมาก ดังนั้น โรงเรียนจึงควรสนับสนุน และส่งเสริมให้ครูพัฒนาพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้อยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ครูมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอันดับสุดท้าย คือ ด้านการเตรียมการสอน ดังนั้น โรงเรียนจึงควรมุ่งพัฒนาครูในด้านการเตรียมการสอนเป็นอันดับแรก

1.2.1 ด้านการเตรียมการสอน ควรพัฒนาครูให้ครูกับผู้เรียนได้ร่วมกันกำหนดวิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินผล และจัดเตรียมห้องเรียนหรือสถานที่เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การจัดโต๊ะ เก้าอี้ ในลักษณะต่าง ๆ

1.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาครูให้บันทึกปัญหาและข้อขัดข้องต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมให้ดีขึ้น และกระตุ้นผู้เรียนให้สนใจเข้าร่วมกิจกรรม

1.2.3 ด้านการใช้สื่อการสอน ควรให้การสนับสนุนให้ครูได้มีสื่อที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรพัฒนาครูให้ใช้วิธีวัดผลและประเมินผลโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินตนเอง

1.3 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำแนกตาม เพศ ช่วงชั้นการสอน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกัน ส่วนการจำแนกตามสาขาที่จบการศึกษา และระดับการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน ดังนั้น โรงเรียนจึงควรดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนครูให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ดังนี้

1.3.1 ควรสนับสนุนครูเพศหญิง ครูที่สอนในช่วงชั้นที่ 1 ครูที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และครูที่มีประสบการณ์ในการสอน 0 – 5 ปี ให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนให้มากขึ้น

1.3.2 ควรส่งเสริมให้ครูในทุกสาขาและทุกระดับการจัดการเรียนการสอนได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การสอนให้มากขึ้น

โดยโรงเรียนควรให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ให้เอื้อต่อผู้เรียนในการปฏิบัติ โดยอาจจัดแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียน และส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียน ค้นพบการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือ ส่งเสริมให้ครูมีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาและปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการสอน โดยอาจจัดอบรมเพื่อให้ความรู้แก่ครูผู้สอนรวมทั้งมีการกำกับ ติดตาม และมีผู้คอยให้คำแนะนำในการทำวิจัยแก่ครูผู้สอน

1.4 ครูมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคของการจัดการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป และมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ ช่วยให้ครูปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน คือ จำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมที่ครูผู้สอนสามารถ จัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางได้ ดังนั้น โรงเรียนจึงควรหาแนวทางแก้ไขในด้าน จำนวนนักเรียนให้มีความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านการเตรียมการสอน ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา

2.2 การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครูต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ แตกต่างกันตาม เพศ ช่วงชั้นการสอน อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ในการสอน ดังนั้น ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนของครู ต่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ของโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา